

ningsret, og derefter siger, at der ikke er økonomi til realisere det, regeringen selv har lovet.

Det er sådan vores målebånd i den her debat, kan jeg sige til hr. Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo fantastisk. Altså, hr. Ole Stavad besvarede ikke mit spørgsmål med et eneste ord. Jeg håber, at hr. Ole Stavad lige tager en udskrift her senere på dagen af, hvad han rent faktisk selv sagde, og hvad jeg spurgte om. Så vil han finde ud af, at der hverken var hoved eller hale i det.

Jeg spurgte om, hvad Socialdemokratiet ville. Jeg spurgte ikke, om man kunne klandre regeringen for det ene eller for det andet. Jeg spørger i al stilfærdighed for at bevæge os fra den der protestlinje, hr. Ole Stavad giver udtryk for og så til noget, vi kan bruge: Hvilken realvækst i de offentlige udgifter mener Socialdemokratiet, der skal være i 2006?

Det er da meget enkelt. Socialdemokratiet har da tidligere haft klare holdninger til, hvilken vækst i de offentlige udgifter der måtte være, har endda selv lagt en plan for det, som opererer med 0,7 pct. eller 1 pct. i den oprindelige plan. Så vi må da kunne have en forventning om, at også Socialdemokratiet har en holdning til, hvilken vækst i de offentlige udgifter der vil være holdbar.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg forstår godt, at med den position, som hr. Thulesen Dahls parti har som blindt støtteparti for regeringen på det økonomiske område, vil han gerne have en debat om, hvad alle andre mener. Nu er vilkårene jo sådan i Folketinget, at det er en forespørgsel stillet til regeringen, og at det er regeringen, der sidder og forhandler med kommunerne.

Jeg vil gerne give hr. Thulesen Dahl, som jo har større indflydelse på regeringen, end jeg har, det tilsagn, at vi gerne vil være med til at skaffe den økonomi, der skal til for at leve op til de løfter, der er givet befolkningen. Men jeg synes, det er fair, at de, der giver løfterne, de, der skaber forventningerne, finansministeren, statsministeren og alle kollegerne her på ministerbænkene, når de er her, også betaler regningen, og det er det, der ikke sker.

Kl. 16.15

Dengang regeringen sammen med Dansk Folkeparti valgte at give store lettelser i sel-

skabsskatten til dem, der udvinder olie i Nordsøen, og til bankerne, foreslog vi, at vi i stedet brugte dem til en bedre folkeskole, bedre ældreomsorg, billigere offentlig transport, billigere miljørigtige biler osv.

Men hr. Thulesen Dahl ville ikke være med. Han støttede, at det i stedet for var A.P. Møller, Texaco og Shell, og hvem der ellers udvinder olie i Nordsøen på dansk sokkelområde, der skal have gevinsterne oven i alle de andre gevinster, at det er Danske Bank, og hvad de ellers hedder, der skal have de store lettelser, hvorimod hr. Thulesen Dahl, når vi kommer dertil, hvor det handler om at give jævne folk ordentlig service, kun er med i festtalerne, ikke i realiteterne, når der skal stemmes her i huset.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Stavad er en god taler, men det tager også lang tid at få det sagt. Den røde knap har lyst et stykke tid, men det bærer jeg over med og giver ordet videre til hr. Christian Wedell-Neergaard.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Hr. Ole Stavad forvilder sig ud i alverdens argumentation for at understøtte sit synspunkt, og det forvirrer jo kun debatten.

Hr. Ole Stavad peger på risikoen for massive besparelser. Nu har jeg selv mange års erfaring i en kommunalbestyrelse, og det plejer at være sådan, at den økonomiske situation, når disse forhandlinger er overstået, ser væsentlig bedre og væsentlig nemmere ud, end den gør forud for forhandlingerne. Kan hr. Ole Stavad pege på et eneste punkt, hvor regeringen ikke har betalt regningen, hvor regeringen ikke har levet op til sine løfter, hvor regeringen har opført sig, sådan som hr. Ole Stavad beskriver?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg er enig med den konservative ordfører i, at der altid er diskussion forud for økonomiforhandlingerne. Det har der altid været. Det er sådan lidt ligesom, når man liner op til en overenskomstforhandling, det er der ikke så meget nyt i.

Næ, det nye er, at regeringen i sit regeringsgrundlag stort set har brugt alle de penge, der er til rådighed, så der reelt ikke er noget tilbage til finansministeren at forhandle om.

Hvis det var sådan, at den konservative ordfører eksempelvis havde kontakt til dem, der står for vores sygehusdrift, ville han vide, at